

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

29 AVRIL 1959.

PROPOSITION DE LOI

relative aux fonctions d'officier de justice.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

a) EXPOSE GENERAL.

Le statut des huissiers près les cours et tribunaux et l'organisation de cette profession sont, actuellement encore, régis par des textes qui pour la plupart constituent un héritage du régime français.

Certaines de leurs dispositions sont tombées en désuétude ou sont devenues sans application pratique; d'autres ne répondent plus aux exigences actuelles et constituent de véritables anachronismes, que justifie seulement la persistance dans notre arsenal législatif de textes vieux d'un siècle et demi; d'autres enfin sont devenues presque vexatoires pour une profession honorable, indispensable au fonctionnement de la justice et dont le recrutement de ses membres fait l'objet d'une stricte sélection tant au point de vue intellectuel que moral. Ne compte-t-elle pas aujourd'hui en son sein nombre de docteurs en droits? Et n'est-il pas permis d'affirmer qu'une revalorisation de la fonction sur le plan législatif sera encore de nature à séduire à l'avenir un nombre de plus en plus grand d'universitaires qui jusqu'ici étaient rebutés, il faut bien en convenir, par les servitudes aujourd'hui inexplicables, qui s'attachaient à l'exercice de la profession et qui avaient pour effet de la discréditer non seulement auprès de ceux qui auraient aimé y faire carrière, mais encore auprès des justiciables et, ce qui est plus grave, auprès des personnes même chargées de rendre la justice et dont l'œuvre serait vaine si elle ne se trouvait parachevée par l'huissier agissant en vertu du mandement à lui conféré par le Roi.

Depuis de nombreuses années, les huissiers renouvellent périodiquement leurs légitimes revendications. Celles-ci ont trouvé une oreille attentive dans tous les milieux : judiciaires, parlementaires et gouvernementaux.

Le précédent gouvernement, sous la signature de M. Lilar, avait déposé un projet de réforme; il a été rendu caduc par la dissolution des chambres.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

29 APRIL 1959.

WETSVOORSTEL

betreffende het ambt van gerechtelijk officier.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

a) ALGEMENE UITEENZETTING.

Het statuut van de deurwaarders bij de hoven en rechtbanken alsmede de inrichting van dit beroep zijn thans nog geregeld door teksten waarvan de meeste een nalatenschap zijn van het Frans regime.

Sommige bepalingen ervan zijn in onbruik geraakt en worden praktisch niet meer toegepast; andere beantwoorden niet meer aan de huidige vereisten en zijn werkelijke anachronismen die alleen te wijten zijn aan het voortbestaan, in onze wetten, van een anderhalve eeuw oude teksten; andere, ten slotte, zijn bijna krenkend geworden voor een achtenswaardig beroep, dat onontbeerlijk is voor de werking van het gerecht en waarvoor de aanwerving aanleiding geeft tot een strenge schifting, zowel uit intellectueel als uit moreel standpunt. Telt zij inderdaad thans niet in haar midden tal van doctoren in de rechten? En mag niet gezegd worden dat een revalorisatie van het ambt op het wetgevend plan nog meer ertoe zal bijdragen in de toekomst een steeds groter aantal universitaires aan te lokken, die totnogtoe afgeschrikt werden, men moet dit wel toegeven, door de thans onverklaarbare lasten welke aan de uitoefening van het beroep verbonden waren en slechts tot gevolg hadden het in discrediet te brengen niet alleen bij diegenen die gaarne deze loopbaan hadden gekozen, maar tevens bij de rechtzoekenden, en, wat erger is, bij de personen zelf die recht moeten spreken en wier werk nutteloos zou zijn indien het niet werd voltooid door de deurwaarder, die optreedt krachtens de hem door de Koning toevertrouwde opdracht.

Sedert tal van jaren hernieuwen de deurwaarders periodiek hun gewettigde eisen. Deze werden met aandacht aanhoord in alle kringen: rechterlijke, parlementaire en regeeringskringen.

De vorige Regering had, onder de handtekening van de heer Lilar, een ontwerp van hervorming ingediend; dit ontwerp is ten gevolge van de ontbinding van de Kamers gevallen.

Il nous paraît que la réforme alors proposée n'est pas assez profonde et que pour faire œuvre utile il est opportun de proposer une refonte plus radicale du statut et de l'organisation de la profession d'huissier.

C'est ainsi que la présente proposition prévoit la suppression pure et simple du service des audiences.

Celui-ci constitue actuellement pour les huissiers une servitude qui n'a aucune raison d'être et qui n'est compatible ni avec leur mission, qui s'est considérablement étendue, ni avec la dignité qui doit s'y attacher.

Les dispositions qui régissent le service des audiences rejoignent d'ailleurs dans la pratique une application qui s'écarte considérablement de leur texte.

Il importe dès lors de les supprimer, d'autant plus que leur application purement empirique varie d'un tribunal ou d'une cour à l'autre, créant ainsi une différence de régime inadmissible là où il devrait y avoir statut unique.

En fait, les huissiers ne font pas l'appel des causes et n'assurent pas la police des audiences. Leur présence est jugée si peu indispensable que certains tribunaux autorisent leur remplacement par des messagers payés par les huissiers.

Le rôle des huissiers aux audiences est devenu non seulement inutile, mais vexatoire pour des officiers ministériels dont certains, rappelons-le, sont docteurs en droit au même titre que les magistrats. Il dégénère en effet souvent en tâches purement domestiques telles que rechercher un plaideur ou quérir un verre d'eau ou un livre à la bibliothèque. Ces tâches peuvent être remplies par un service de messagers rémunérés par l'Etat, auxquels les magistrats pourront faire appel suivant les besoins de leurs audiences.

La suppression du service des audiences entraîne normalement d'autres réformes qui se révèlent d'ailleurs nécessaires à d'autres titres.

N'étant plus attachés à une cour, à un tribunal ou à une justice de paix, pour le service de leurs audiences, les huissiers ne porteront plus le titre d'huissier près tel tribunal, telle justice de paix ou telle cour d'appel.

Comme ils ne dépendront plus de telle juridiction déterminée, il nous est apparu qu'il convenait de leur donner à tous un pouvoir identique d'instrumenter dans l'arrondissement où ils sont désignés.

Le titre même d'huissier doit être modifié. Il ne permet pas, comme il est désirable, de distinguer les huissiers de justice d'autres personnes que l'on dénomme également huissiers et qui remplissent de toutes autres fonctions.

Le projet de M. Lilar proposait le titre d'huissier de justice. Il nous paraît que la distinction n'est pas encore suffisante. C'est pourquoi nous proposons le titre d'officier de justice, qui correspond d'ailleurs à la qualité d'officier ministériel qui est celle des huissiers et qui relèvera opportunément le prestige de ces auxiliaires sans lesquels la justice serait œuvre purement platonique.

N'étant plus attachés au tribunal, celui-ci n'aura plus à intervenir pour leur nomination.

Il importe non seulement d'alléger la procédure de nomination des officiers de justice, mais aussi de les y associer en leur donnant un pouvoir de présentation.

A l'intervention du tribunal, nous avons substitué celle du procureur du Roi qui est plus indiquée et plus rapide.

Het blijkt dat de toen voorgestelde hervorming niet ingrijpend genoeg was en, om iets nuttigs tot stand te brengen, is het wenselijk een grondiger omwerking van het statuut en van de inrichting van het beroep van deurwaarder voor te stellen.

Aldus voorziet dit voorstel in de eenvoudige afschaffing van de dienst van de terechtzittingen.

Deze dienst is thans voor de deurwaarders een last die geen reden van bestaan heeft en niet is te verzoenen met hun opdracht, die aanzienlijk verruimd werd, noch met de waardigheid die eraan verbonden moet zijn.

De bepalingen die de dienst van de terechtzittingen regelen worden trouwens in de praktijk toegepast op een wijze die merkkelijk van de tekst ervan afwijkt.

Het betaamt dan ook ze weg te laten, te meer dat hun louter empirische toepassing verschilt van de ene rechtbank of gerechtshof tot de andere terwijl hierbij een onaanvaardbare verschillende regeling in het leven wordt geroepen, waar slechts een enig statuut zou moeten bestaan.

In feite roepen de deurwaarders de zaken niet af en houden zij de orde niet op de terechtzittingen. Hun aanwezigheid wordt zodanig overbodig geacht, dat sommige rechtbanken hun vervanging door boden, door de deurwaarders betaald, toelaten.

De rol van de deurwaarders op de terechtzittingen is niet alleen nutteloos maar ook krenkend voor ministeriële officieren van wie sommigen, het weze nog eens herhaald, doctors in de rechten zijn zowel als de magistraten. Die rol is inderdaad veelal beperkt tot zuiver dienstbodenwerk, zoals het zoeken naar een pleiter of het halen van een glas water of van een boek in de bibliotheek. Deze taken kunnen worden vervuld door van Staatswege bezoldigde boden, op wie de magistraten, naar gelang hun terechtzittingen het vereisen, een beroep zouden kunnen doen.

De afschaffing van de dienst der terechtzittingen brengt normaal verdere hervormingen mee, die overigens ook om andere redenen noodzakelijk zijn.

Daar zij niet meer aan een hof, een rechtbank of een vrederecht verbonden zijn voor de dienst van hun terechtzittingen, zullen de deurwaarders voortaan niet meer de titel voeren van deurwaarder bij een bepaalde rechtbank, een bepaald vrederecht of een bepaald hof van beroep.

En aangezien zij niet meer van een bepaalde rechtsmacht afhangen, leek het ons wenselijk hun alleen een gelijke bevoegdheid tot instrumenteren te verlenen in het arrondissement waar zij zijn benoemd.

De titel zelf van deurwaarder moet worden gewijzigd. Hij maakt niet het gewenste onderscheid tussen de gerechtsdeurwaarders en andere personen die ook deurwaarders worden genoemd, doch die totaal verschillende functies uitoefenen.

In het ontwerp van de heer Lilar werd de titel « gerechtsdeurwaarder » voorgesteld. Naar onze mening is dit onderscheid nog niet voldoende. Daarom stellen wij « gerechtelijk officier » voor; deze titel is trouwens in overeenstemming met de hoedanigheid van ministerieel officier, die de deurwaarders bezitten, en zal terecht het prestige verhogen van deze hulpambtenaren van het gerecht zonder wie de rechtsbedeling louter platonisch zou zijn.

Daar zij niet langer van de rechtbank afhangen, zal deze zich niet meer in hun benoeming moeten tussenkomen.

Het komt erop aan niet alleen de wijze van benoeming van de gerechtelijke officieren soepeler te maken, maar ook hen er bij te betrekken door hun de bevoegdheid te verlenen kandidaten voor te dragen.

De tussenkomst van de rechtbank hebben wij vervangen door die van de procureur des Konings, wat verkieslijk is en een snellere procedure mogelijk maakt.

Les huissiers sont placés sous la surveillance des parquets; ceux-ci doivent tenir la main à l'exécution des jugements entrepris par les huissiers; il est normal qu'ils interviennent dès lors dans leur nomination et l'organisation de leur profession.

La réforme n'est donc pas révolutionnaire. Elle ne fait que consacrer et accentuer les liens qui ont toujours uni les huissiers aux parquets.

La proposition se préoccupe d'assurer un meilleur recrutement des officiers de justice par la réglementation d'un stage et d'un examen.

La chambre de discipline est maintenue sous une appellation nouvelle, celle de « Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice ». Ses attributions sont étendues. Elle aura notamment à instruire les candidatures.

La présente proposition, comme le projet de M. Lilar, institue une « Chambre nationale des officiers de justice » qui ne fait que consacrer l'existence de la « Chambre nationale » que les huissiers ont créée il y a quelques années sous forme d'union professionnelle.

Nous reprenons également au projet de M. Lilar l'institution d'officiers de justice suppléants qui doit assurer une meilleure organisation de la fonction et sa continuité en cas d'empêchement du titulaire soit pour cause de maladie, soit pour cause de congé annuel de détente.

Une place importante est réservée dans la proposition aux abrogations de dispositions légales antérieures.

Ainsi qu'il est dit plus haut, celles-ci datent pour beaucoup d'un siècle et demi.

La présente réforme supprimant le service des audiences et avec lui les servitudes et les distinctions qu'il entraînait, supprimant les présentations par les cours et tribunaux et donnant au officiers de justice une compétence d'attribution désormais uniforme, a nécessairement touché à des dispositions nombreuses qu'il convenait d'abroger ou de modifier.

Nous nous y sommes attachés. Dans certains cas, afin de faciliter l'abrogation de dispositions anciennes, nous avons repris dans la proposition certaines de celles-ci de manière à les insérer à la place qui doit être la leur.

En présence de la multitude des textes épars qui régissent l'exercice de la fonction, la proposition donne en outre pouvoir au Roi de coordonner les diverses dispositions et d'y apporter les modifications qui découleraient de son adoption.

b) EXAMEN DES ARTICLES.

CHAPITRE I.

Du titre, de la nomination, du serment et de la résidence.

Article premier.

Cet article prévoit la substitution du titre d'officier de justice à celui d'huissier près une cour ou un tribunal.

Art. 2.

Cet article contient les conditions que doivent réunir les candidats aux fonctions d'officier de justice.

Il n'appelle pas d'observations particulières.

De deurwaarders staan onder het toezicht van de parketten; deze moeten zorgen voor de tenuitvoerlegging van de vonnissen, waarmee de deurwaarders zijn belast; het is logisch dat de parketten hun woordje meespreken bij de benoeming van de deurwaarders en bij de organisatie van hun beroep.

De hervorming is dus niet revolutionair. Zij beperkt zich ertoe de banden, die tussen de deurwaarders en de parketten altijd hebben bestaan, te bevestigen en te versterken.

Het wetsvoorstel streeft naar een betere recrutering van de gerechtelijke officieren door de reglementering van een stage en het inrichten van een examen.

De tuchtkamer blijft behouden onder een nieuwe benaming: « Raad van de arrondissementskamer van de gerechtelijke officieren ». Deze Raad beschikt over ruime bevoegdheden. Hij zal met name de kandidaturen onderzoeken.

Evenals het ontwerp-Lilar houdt dit wetsvoorstel de oprichting in van een « Nationale kamer van gerechtelijke officieren »; dit is slechts een bekrachtiging van de bestaande « Nationale kamer » die vóór enkele jaren door de deurwaarders als beroepsvereniging is opgericht.

Naar het voorbeeld van het ontwerp-Lilar voorzien wij tevens in plaatsvervangende gerechtelijke officieren, met het oog op een betere organisatie van de functie en op de continuïteit ingeval de titularis door ziekte is verhinderd of wegens jaarlijks ontspanningsverlof afwezig is.

In het voorstel wordt een belangrijke plaats ingeruimd voor de afwijkingen van vroegere wetsbepalingen.

Zoals hierboven gezegd zijn deze bepalingen veelal anderhalve eeuw oud.

Daar de hier voorgestelde hervorming de dienst van de terechtzitting en daarmee de eraan verbonden lasten en onderscheidingen, alsmede de voordrachten door de hoven en rechtbanken afschaft en aan de gerechtelijke officieren een voortaan eenvormige bevoegdheid toekent, moest noodzakelijk worden geraakt aan tal van bepalingen die opgeheven of gewijzigd dienen te worden.

Dit hebben wij dan ook gedaan. In sommige gevallen hebben wij, om de opheffing van vroegere bepalingen te vergemakkelijken, sommige ervan in het voorstel overgenomen op de plaats waar zij horen te staan.

Gezien de vele verspreide teksten waarbij de uitoefening van het ambt wordt geregeld, verleent het voorstel de Koning bovendien de bevoegdheid om de diverse bepalingen te coördineren en er de wijzigingen in aan te brengen die uit de aanneming van het voorstel mochten volgen.

b) ONDERZOEK DER ARTIKELEN.

HOOFDSTUK I.

Titel, benoeming, eedattesting en standplaats.

Eerste artikel.

Dit artikel voorziet in de vervanging van de titel van deurwaarder bij een hof of rechtbank door de titel van gerechtelijk officier.

Art. 2.

Dit artikel bevat de voorwaarden waaraan de kandidaten voor het ambt van gerechtelijk officier moeten voldoen.

Hierbij zijn geen bijzondere opmerkingen te maken.

Art. 3.

Cet article institue la procédure à suivre pour les nominations.

Les présentations par les diverses juridictions sont supprimées.

Le candidat adresse sa requête au Roi auquel appartient le pouvoir de nomination.

Il en communique une copie au Conseil de la Chambre des officiers de justice de l'arrondissement dans lequel il demande sa nomination en y joignant les documents de nature à établir qu'il réunit les conditions exigées par l'article 2.

Le Conseil de la Chambre instruit les dossiers des divers candidats, émet un avis motivé sur les mérites et aptitudes de chacun et dresse une liste comprenant les noms de deux candidats qu'il propose à la nomination.

Il est normal d'associer les officiers de justice à la nomination de leurs futurs confrères. En raison de l'examen à subir et du stage à accomplir, ils sont particulièrement bien placés pour apprécier les aptitudes intellectuelles et les qualités morales que requiert l'exercice de la profession.

Les dossiers accompagnés de ces avis et liste sont ensuite transmis au procureur du Roi de l'arrondissement dont l'office dispose des moyens les plus étendus et les plus adéquats pour connaître notamment de la moralité du candidat.

Le procureur du Roi émet un avis sur les mérites et aptitudes des candidats proposés par le Conseil de la Chambre et dresse de son côté une liste comprenant les noms des deux candidats qu'il propose. En effet, sa présentation n'est en rien liée par celle du Conseil de la Chambre.

Le procureur du Roi transmet ensuite au ministre de la justice les dossiers des seuls candidats figurant sur les deux listes de présentation. Il y joint celles-ci et les avis émis.

Le Roi est tenu de nommer parmi les candidats figurant sur les deux listes. Son choix sera ainsi limité entre deux et quatre candidats.

Art. 4.

Cet article est relatif au serment. Il reprend les dispositions des articles 7, 11, 12 et 13 du décret du 14 juin 1813 aux fins de mieux intégrer celles-ci à leur place dans la présente réforme et de permettre une abrogation plus facile et plus radicale des autres dispositions du décret qui ont perdu toute raison d'être.

Art. 5.

Cet article laisse au Roi le soin de réglementer l'examen qui permettra d'obtenir le certificat de candidat-officier de justice sans lequel il ne sera plus possible d'être nommé, à moins d'être porteur du diplôme de docteur en droit.

Le Roi déterminera la composition et le fonctionnement du jury qui délivrera le certificat, il fixera également la matière de l'examen et les grades dont le certificat sera assorti.

Il est toutefois apparu opportun de permettre au Conseil permanent d'étendre la matière de l'examen en incluant dans son programme la connaissance de dispositions légales nouvelles intéressant l'exercice de la profession, à charge bien entendu d'en aviser dûment les récipiendaires.

Art. 3.

Dit artikel stelt de procedure in die voor de benoemingen moet worden gevolgd.

De voordrachten door de diverse rechtsmachten worden afgeschaft.

De kandidaat richt zijn verzoekschrift aan de Koning, bij wie het recht van benoeming berust.

Hij doet een afschrift ervan toekomen aan de Raad van de Kamer der gerechtelijke officieren van het arrondissement waarin hij zijn benoeming aanvraagt, en voegt er de stukken bij waaruit blijkt dat hij aan de bij artikel 2 gestelde eisen voldoet.

De Raad van de Kamer onderzoekt de dossiers van de verschillende kandidaten, geeft een beredeneerd advies omtrent de verdiensten en de bekwaamheid van ieder en maakt een lijst op met de naam van twee kandidaten die hij voor benoeming voordraagt.

Het is normaal dat de gerechtelijke officieren worden betrokken bij de benoeming van hun aanstaande ambtgenoten. Wegens het af te leggen examen en de te doorlopen stage zijn zij bijzonder goed geplaatst voor het beoordelen van de intellectuele vermogens en de morele eigenschappen die voor de uitoefening van het ambt zijn vereist.

Vervolgens worden de dossiers, samen met die adviezen en lijst, overgemaakt aan de procureur des Konings van het arrondissement waarvan de dienst over de ruimste en de meest gepaste middelen beschikt om zich onder meer over het zedelijk gedrag van de kandidaat in te lichten.

De procureur des Konings brengt zijn advies uit over de verdiensten en de bekwaamheid van de door de Raad van de Kamer voorgestelde kandidaten en maakt van zijn kant een lijst op met de namen van twee kandidaten die hij voordraagt. Zijn voordracht is immers geenzins gebonden door die van de Raad van de Kamer.

Vervolgens zendt de procureur des Konings aan de ministre van justitie de dossiers toe van die kandidaten alleen die op de twee lijsten van voordracht voorkomen. Hij voegt er deze lijsten en de uitgebrachte adviezen bij.

Voor de benoeming is de Koning gehouden zijn keuze te doen uit de kandidaten die op de twee lijsten voorkomen. Aldus wordt zijn keuze beperkt tussen twee en vier kandidaten.

Art. 4.

Dit artikel heeft betrekking op de eed. Het neemt de bepalingen over van de artikelen 7, 11, 12 en 13 van het decreet van 14 juni 1813, ten einde deze op hun plaats in te schakelen in de onderhavige hervorming en een vlottere en radicaler opheffing van de andere bepalingen van het decreet, die volkomen overbodig geworden zijn, mogelijk te maken.

Art. 5.

Bij dit artikel wordt de Koning ertoe gemachtigd het examen te regelen voor het bekomen van het getuigschrift van kandidaat-gerechtelijk officier, zonder hetwelk men niet meer zal kunnen benoemd worden, tenzij men houder is van het diploma van doctor in de rechten.

De Koning bepaalt de samenstelling en werking van de examencommissie die het getuigschrift uitreikt; hij bepaalt eveneens de stof van het examen en de graden die aan het getuigschrift verbonden zijn.

Het is echter wenselijk gebleken de Vaste raad toe te staan de stof van het examen uit te breiden, door in het programma de kennis op te nemen van de nieuwe wetsbepalingen betreffende de uitoefening van het beroep, onder verplichting echter de examinandi daarvan behoorlijk op de hoogte te brengen.

La proposition laisse également au Roi le soin de régler l'organisation et le contrôle du stage.

Art. 6.

Cet article donne au Roi le pouvoir, lors de la nomination de l'officier de justice, de désigner l'arrondissement dans lequel il pourra instrumenter.

Il lui donne également le pouvoir de fixer le nombre d'officiers de justice dans chaque arrondissement et de le modifier s'il échet. Il prévoit cependant qu'il devra prendre au préalable l'avis du procureur du Roi et du Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice, ceux-ci étant particulièrement compétents, pour apprécier les nécessités du service.

En vue d'assurer dans l'arrondissement un meilleur fonctionnement du service des officiers de justice, il est prévu que ceux-ci devront établir leur étude dans la commune qui leur sera désignée par le procureur du Roi, après avoir pris l'avis du Conseil de la Chambre d'arrondissement.

Le Roi désigne donc l'arrondissement dans lequel l'officier de justice peut instrumenter mais c'est le procureur du Roi qui désigne la commune dans laquelle il doit établir son étude.

L'article prévoit qu'aucun officier de justice ne pourra ouvrir plus d'une étude.

Afin d'assurer une répartition géographique du service aussi bonne que possible, l'article dispose qu'il y aura au moins une étude d'officier de justice par canton de justice de paix.

Il admet cependant que sur avis favorable du Conseil de la Chambre d'arrondissement, le procureur du Roi pourra exceptionnellement autoriser l'officier de justice, désigné pour établir son étude dans un canton déterminé, à installer celle-ci dans un canton limitrophe.

Certains cantons de justice de paix ne présentent en effet que des possibilités limitées; il convient dès lors que le procureur du Roi puisse autoriser l'officier de justice désigné pour y établir son étude à installer celle-ci dans un centre plus important. Cette possibilité exceptionnelle doit cependant être limitée aux cantons limitrophes et n'être accordée qu'à charge pour l'officier de justice de se mettre à la disposition des justiciables du canton pour lequel il a été désigné, au chef-lieu de celui-ci un certain nombre d'heures par semaine.

Art. 7.

Cet article donne aux officiers de justice un pouvoir égal d'instrumenter dans tout l'arrondissement pour lequel ils ont été désignés, quelles que soient la nature des actes, la commune dans laquelle l'officier de justice a été autorisé à établir son étude ou la commune dans laquelle l'acte doit être notifié.

Cette disposition a pour effet de consacrer l'institution d'une seule catégorie d'officiers de justice sans aucune distinction.

Elle n'a en soi rien de révolutionnaire. Elle ne fait que reprendre les principes qui étaient à la base de la profession : identité de caractère et d'attributions.

Il est toutefois fait exception pour les actes des parquets et les actes d'avoué à avoué aux fins d'assurer pour les uns et pour les autres une plus juste répartition du service.

La signification des premiers sera confiée aux officiers de justice ayant ou devant avoir leur étude dans le canton dans lequel les actes doivent être notifiés; la signification des seconds sera confiée aux officiers de justice désignés par le Conseil de la Chambre d'arrondissement.

Het voorstel laat ook aan de Koning de zorg over de organisatie van en het toezicht op de stage te regelen.

Art. 6.

Bij dit artikel wordt de Koning ertoe gemachtigd, bij de benoeming van de gerechtelijke officier het arrondissement aan te wijzen waarin hij mag instrumenteren.

Hij wordt eveneens ertoe gemachtigd het aantal gerechtelijke officieren in ieder arrondissement vast te stellen en dit aantal eventueel te wijzigen. Hij moet echter vooraf het advies van de procureur des Konings en van de Raad van de arrondissementskamer voor gerechtelijke officieren inwinnen, omdat deze bijzonder bevoegd zijn om een oordeel over de dienstvereisten te vellen.

Met het oog op een betere regeling van de prestaties van de gerechtelijke officieren, wordt bepaald dat zij hun kantoor moeten vestigen in de gemeente die hun door de procureur des Konings wordt aangewezen, nadat deze het advies van de Raad van de arrondissementskamer heeft ingewonnen.

De Koning wijst dus het arrondissement aan waarin de gerechtelijk officier mag instrumenteren, maar de procureur des Konings wijst de gemeente aan waar hij zijn kantoor moet vestigen.

In het artikel wordt voorts bepaald dat geen enkel gerechtelijk officier meer dan één kantoor mag openen.

Ten einde de prestaties van de deurwaarders geografisch zo goed mogelijk te verdelen, bepaalt dit artikel dat er ten minste één kantoor van een gerechtelijk officier per vrede-gerechtskanton moet zijn.

Op gunstig advies van de Raad van de arrondissementskamer mag de procureur des Konings echter bij uitzondering de gerechtelijke officier, die is aangewezen om zijn kantoor in een bepaald kanton te vestigen, ertoe machtigen dit kantoor in een aangrenzend kanton in te richten.

Sommige vredegerechtskantons bieden immers maar beperkte mogelijkheden en derhalve moet de procureur des Konings de gerechtelijke officier die aangewezen is om er zijn kantoor te vestigen, kunnen machtigen om dit in een belangrijker centrum te vestigen. Deze uitzonderlijke mogelijkheid moet echter worden beperkt tot de aangrenzende kantons, en voor de gerechtelijke officier moet er de voorwaarde aan verbonden worden dat hij zich een aantal uren per week in de hoofdplaats van het kanton waarvoor hij is aangewezen, ter beschikking stelt van de rechtzoekenden van dat kanton.

Art. 7.

Dit artikel verleent aan de gerechtelijke officieren dezelfde bevoegdheid tot instrumenteren in het gehele arrondissement waarvoor zij werden aangewezen, ongeacht de aard van de akten, in de gemeente waarin zij werden gemachtigd hun kantoor te vestigen of in de gemeente waarin de akte moet worden betekend.

Deze bepaling heeft ten gevolge dat de instelling van een klasse van gerechtelijke officieren, zonder enig onderscheid, wordt bevestigd.

Op zichzelf heeft zij niets revolutionairs. Zij is slechts de herhaling van de principes die de grondslag van het beroep vormden : gelijkheid van aard en van bevoegdheid.

Uitzondering wordt echter gemaakt voor de akten van de parketten en voor de akten van pleitbezorger aan pleitbezorger, om voor beide akten een juistere verdeling van de dienst te bewerkstelligen.

De betekening van eerstbedoelde akten zal worden opgedragen aan de gerechtelijke officieren die hun kantoor hebben of moeten hebben in het kanton waar de akten moeten worden betekend; de betekening van de andere wordt opgedragen aan de door de arrondissementsraad van de Kamer aangewezen gerechtelijke officieren.

CHAPITRE II.

Des incompatibilités.

Art. 8.

L'alinéa 1 de cet article est repris textuellement du projet de M. Lilar.

Il convenait en effet de modifier le texte par trop suranné de l'article 41 du décret du 14 juin 1813.

En disposant que la profession d'officier de justice est incompatible avec l'exercice de tout commerce et la participation à la direction, à l'administration ou à la surveillance de sociétés commerciales, la proposition mettra fin aux controverses auxquelles avait donné lieu l'ancien texte.

La proposition prévoit que le procureur du Roi, sur avis favorable du Conseil de la Chambre, peut relever de cette interdiction les officiers de justice dans des cas exceptionnels.

Il apparaît notamment que dans certains cas il serait excessif d'interdire de manière absolue à un officier de justice d'accepter un mandat d'administrateur dans une société de famille.

Encore une fois le procureur du Roi sera le mieux placé, en raison des pouvoirs d'investigation dont il dispose, pour apprécier la situation.

CHAPITRE III.

Du tarif.

Art. 9.

La proposition prend occasion des modifications relatives à l'organisation de la profession, pour y insérer cet article qui dispose que le Roi fixera dorénavant le tarif de tous les actes des officiers de justice que ce soit en matière civile, commerciale et criminelle ou en matière fiscale.

Nous vivons une période d'instabilité. Il apparaît dès lors plus adéquat de prévoir une adaptation des tarifs sans obligation de recourir à la loi.

CHAPITRE IV.

De la suppléance.

Art. 10.

Cet article institue le principe de la suppléance des officiers de justice.

Cette innovation répond à une nécessité. Il importe d'une part que l'officier de justice, empêché temporairement d'exercer son ministère pour cause de maladie, puisse assurer la continuité du fonctionnement de son étude, et d'autre part qu'il puisse bénéficier annuellement d'un congé de détente indispensable qu'aucune disposition ne prévoit actuellement.

L'article prévoit que l'officier de justice pourra se faire remplacer par un clerc à son service et que celui-ci pourra porter — mais uniquement pendant la durée de sa suppléance — le titre d'officier de justice suppléant.

HOOFDSTUK II.

Onverenigbaarheden.

Art. 8.

Het eerste lid van dit artikel is woordelijk overgenomen uit het ontwerp-Lilar.

De al te verouderde tekst van artikel 41 van het decreet van 14 juni 1813 kon niet anders dan gewijzigd worden.

Door te bepalen dat het beroep van gerechtelijk officier onverenigbaar is met het drijven van handel in welke vorm ook en met deelneming aan de leiding, het beheer of aan het toezicht over handelsvennootschappen, maakt het voorstel een einde aan de meningsverschillen waartoe de vroegere tekst aanleiding gaf.

Het voorstel bepaalt dat de procureur des Konings op gunstig advies van de Raad van de Kamer in uitzonderlijke gevallen dat verbod voor de gerechtelijke officieren kan opheffen.

In sommige gevallen blijkt het immers een te verre gaande maatregel te zijn een gerechtelijk officier volstrekt te verbieden een mandaat van beheerder in een familievennootschap te aanvaarden.

Ook hier weer is de procureur des Konings, gezien de middelen waarover hij beschikt om inlichtingen in te winnen, het best geplaatst om de toestand te beoordelen.

HOOFDSTUK III.

Tarief.

Art. 9.

Het wetsvoorstel neemt de voorgenomen wijzigingen inzake de inrichting van het beroep te baat om dit artikel in te voegen, waarbij bepaald wordt dat de Koning voortaan het tarief van alle akten van de gerechtelijke officieren zal bepalen, het weze in burgerlijke, handels- en criminele zaken of in belastingzaken.

Wij leven in een tijd van onzekerheid. Het blijkt dan ook meer geraden in een aanpassing der tarieven te voorzien, zonder daartoe op de wet een beroep te moeten doen.

HOOFDSTUK IV.

Plaatsvervanging.

Art. 10.

Bij dit artikel wordt het beginsel ingevoerd van de plaatsvervanging van de gerechtelijke officieren.

Deze nieuwigheid beantwoordt aan een noodwendigheid. Het is van belang, enerzijds, dat de gerechtelijke officier die tijdelijk zijn ambt niet kan uitoefenen wegens ziekte, de verdere werking van zijn kantoor kan verzekeren en dat hij, anderzijds, jaarlijks een onontbeerlijk ontspanningsverlof, dat thans in geen enkele bepaling voorkomt, kan genieten.

In het artikel wordt bepaald dat de gerechtelijke officier zich mag laten vervangen door een bij hem in dienst zijnde klerk, en dat deze — doch enkel tijdens de duur van de plaatsvervanging — de titel van plaatsvervangend gerechtelijk officier mag voeren.

La proposition estime que le suppléant doit être un clerc au service du suppléé pour deux raisons. La continuité du service de l'étude sera mieux assurée par un clerc y travaillant. Il convient, d'autre part, d'encourager les officiers de justice à former des candidats et de ne pas vider leurs études, en période de vacances, des clercs qu'ils auront formés au profit d'officiers de justice qui n'auront pas pris cette peine. Ces derniers devront, comme par le passé, dans les cas visés par le projet, se faire remplacer par l'un ou l'autre de leurs confrères.

Art. 11.

Cet article prévoit que l'officier de justice suppléant doit remplir les mêmes conditions de nomination que celles qui sont exigées pour le suppléé et prêter le même serment avant d'entrer en fonctions.

Au cours de la suppléance, le suppléant jouit des mêmes droits, assume les mêmes obligations et est soumis à la même discipline que le suppléé.

Art. 12.

Cet article organise la procédure à suivre pour la désignation du suppléant.

L'officier de justice qui désire être suppléé adresse sa demande au procureur du Roi auquel il est donné compétence pour décider du sort qu'il convient de lui réserver.

Il doit joindre à sa demande la preuve de l'accord du candidat suppléant et les documents établissant que celui-ci remplit les conditions de nomination exigées pour les officiers de justice effectifs.

Art. 13.

Cet article dispose que la décision du procureur du Roi détermine la durée de la suppléance et qu'elle n'est susceptible d'aucun recours. Elle peut être rétractée ou prorogée pour le terme jugé nécessaire.

Art. 14.

Cet article prévoit la responsabilité solidaire du suppléé et du suppléant pour tous les dommages qui pourraient résulter des actes de la suppléance.

Art. 15.

Cet article dispose que le suppléé et le suppléant ne pourront instrumenter, le premier pendant la durée de sa suppléance, le second après l'expiration du terme de celle-ci, sans cependant que l'inobservation de ces interdictions entraîne la nullité des actes.

Il convient en effet d'éviter que les justiciables ne soient victimes soit des irrégularités volontaires ou involontaires qui pourraient être commises.

Art. 16 et 17.

Ces articles n'appellent aucune observation particulière. L'article 17 donne pouvoir au Roi de réglementer plus complètement la suppléance si la nécessité s'en faisait sentir.

Het wetsvoorstel vertolkt de mening, dat de plaatsvervanger een klerk in dienst van de vervangen gerechtelijke officier moet zijn, zulks om twee redenen. De verdere werking van het kantoor zal beter worden verzekerd door een klerk die er werkzaam is. Het betaamt, anderzijds, de gerechtelijke officier aan te moedigen om kandidaten op te leiden en om hun kantoren tijdens de vacantie niet te beroven van klerken die zij zullen hebben opgeleid, ten gerieve van gerechtelijke ambtenaars die zich zulke moeite niet hebben getroost. Laatstgenoemden zullen zich, zoals nu, door een of ander van hun ambtgenoten moeten laten vervangen.

Art. 11.

Dit artikel bepaalt dat de gerechtelijke officier aan dezelfde benoemingsvoorwaarden moet voldoen als vereist voor de vervangen ambtenaar en dezelfde eed moet afleggen eer hij in functie treedt.

Tijdens de plaatsvervanging geniet de plaatsvervanger dezelfde rechten, heeft hij dezelfde verplichtingen en is hij onderworpen aan dezelfde beroepstucht als degene die hij vervangt.

Art. 12.

Dit artikel richt de procedure in voor de aanwijzing van de plaatsvervanger.

De gerechtelijke officier die een plaatsvervanger verlangt, richt zijn verzoek tot de procureur des Konings, die bevoegd wordt verklaard om te beslissen over het gevolg dat eraan moet worden gegeven.

Bij zijn verzoek moeten het bewijs van de instemming van de kandidaat-plaatsvervanger alsmede de stukken waaruit blijkt dat deze kandidaat voor de werkelijke gerechtelijke officieren vereiste benoemingsvoorwaarden vervult, worden gevoegd.

Art. 13.

Dit artikel bepaalt dat de beslissing van de procureur des Konings de duur van de plaatsvervanging vaststelt en dat zij niet vatbaar is voor enig beroep. Zij kan worden ingetrokken of verlengd voor de nodig geachte termijn.

Art. 14.

Dit artikel bepaalt dat de vervangen gerechtelijke officier en de plaatsvervanger hoofdelijk aansprakelijk zijn voor elke schade die uit de handelingen van de vervanging zou kunnen voortvloeien.

Art. 15.

Dit artikel bepaalt dat de titularis en de plaatsvervanger niet mogen instrumenteren, de eerste tijdens de duur van zijn vervanging, de tweede na het verstrijken van de termijn van de plaatsvervanging, zonder dat niet-naleving van deze verbodsbepalingen evenwel nietigheid van de handelingen meebrengt.

Er dient immers te worden vermeden dat de rechtzoekenden het slachtoffer worden van vrijwillige of onvrijwillige onregelmatigheden die mochten gepleegd zijn.

Artt. 16 en 17.

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Krachtens artikel 17 kan de Koning de plaatsvervanging nader reglementeren, indien zulks noodzakelijk mocht blijken.

CHAPITRE V.

Du service des audiences.

Art. 18.

Cet article a pour objet de supprimer le service des audiences par les officiers de justice.

Nous nous sommes expliqués dans l'exposé général sur les raisons de cette suppression qui constitue peut-être la principale réforme de la proposition.

Celui-ci charge le Roi de réorganiser le service des audiences.

Dans l'attente de l'arrêté royal, le ministre de la justice est chargé de mettre à la disposition des cours et tribunaux des messagers dans la mesure requise par le service de leurs audiences.

L'appel des causes qui incombait autrefois aux officiers de justice, en vertu de dispositions tombées en désuétude, sera désormais assuré par le président du siège.

Etant donné que certaines dispositions, relatives au service des audiences, mais tombées quasi généralement en désuétude, confiaient aux huissiers audienciers certaines missions, la proposition en charge, tout au moins provisoirement, le président du siège et son greffier qui d'ailleurs les assumaient dans la pratique. Ils pourront d'ailleurs se faire substituer dans leur accomplissement par des messagers.

CHAPITRE VI.

De la « Chambre d'arrondissement des officiers de justice » et de la « Chambre nationale des officiers de justice ».

Art. 19.

Cet article dispose que la communauté des huissiers instituée par le titre III du décret du 14 juin 1813 prendra le nom de « Chambre d'arrondissement des officiers de justice ».

La proposition lui octroie, dans un but d'ordre pratique, la personnalité civile. Il importe en effet que cet organisme qui groupe tous les officiers de justice de l'arrondissement, qui joue un rôle prépondérant dans le fonctionnement de la profession puisse agir comme une personne juridique ne serait-ce que pour pouvoir acquérir ou prendre en location l'immeuble ou la partie d'immeuble dans lequel il établira son siège.

La Chambre d'arrondissement est administrée par un conseil auquel la proposition attribue la dénomination de « Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice » en remplacement de l'ancienne appellation « Chambre de discipline » telle que prévue au susdit décret.

L'ancienne appellation met en effet inutilement l'accent sur le caractère disciplinaire de l'organisme alors que les attributions qui lui sont confiées par le décret sont multiples et que celles-ci sont encore accrues par la présente proposition, notamment en matière d'instruction des candidatures d'officiers de justice.

La proposition prévoit encore que la Chambre d'arrondissement fixera chaque année le montant de la cotisation.

La loi du 26 avril 1880 avait en effet abrogé les dispositions du décret du 14 juin 1813 relatives à la bourse commune des huissiers, à l'exception toutefois des articles 93, 94 et 95. Ces derniers articles se trouvent eux-

HOOFDSTUK V.

Dienst van de terechtzittingen.

Art. 18.

Dit artikel heeft tot doel de dienst van de terechtzittingen voor de gerechtelijke officieren af te schaffen.

In onze algemene toelichting hebben wij uitleg gegeven over de redenen van deze afschaffing, die misschien wel de voornaamste hervorming van het voorstel is.

Hierbij wordt aan de Koning de zorg opgedragen de dienst van de terechtzittingen te reorganiseren.

In afwachting van het koninklijk besluit wordt de minister van justitie gelast, boden ter beschikking van de hover en rechtbanken te stellen, voor zover dit voor de dienst van hun terechtzittingen nodig is.

De afroeping van de zaken, die vroeger door de gerechtelijke officieren moest worden gedaan krachtens in onbruik geraakte bepalingen, zal voortaan door de voorzitter van de zetel worden verzekerd.

Aangezien sommige bepalingen betreffende de dienst van de terechtzittingen welke echter bijna algemeen in onbruik zijn geraakt, zekere opdrachten aan de deurwaarders ter rolle toevertrouwd, belast het voorstel, althans voorlopig, de voorzitter van de zetel en zijn griffier met deze opdrachten, die zij trouwens in de praktijk reeds nu uitvoeren. Zij kunnen zich overigens hierin door boden laten vervangen.

HOOFDSTUK VI.

« Arrondissementskamer van gerechtelijke officieren » en « Nationale kamer van gerechtelijke officieren ».

Art. 19.

Dit artikel bepaalt dat de door titel III van het decreet van 14 juni 1813 ingestelde gemeenschap van deurwaarders de naam « Arrondissementskamer van gerechtelijke officieren » neemt.

Op grond van praktische overwegingen kent het voorstel haar rechtspersoonlijkheid toe. Het pas immers dat dit lichaam, dat alle gerechtelijke officieren van het arrondissement omvat en dat een overwegende rol speelt in het beroepsleven, als rechtspersoon kan optreden, al was het maar om het onroerend goed of gedeelte van onroerend goed waarin de zetel ervan gevestigd zal worden, te kunnen verkrijgen of huren.

De Arrondissementskamer wordt beheerd door een raad, die in het voorstel de naam krijgt van « Raad van de Arrondissementskamer van gerechtelijke officieren », ter vervanging van de oude benaming « Tuchtkamer », welke in voornoemd decreet voorkomt.

De oude benaming legt immers onnodig de nadruk op het disciplinair karakter van het lichaam, terwijl de bevoegdheden die het door het decreet toegewezen krijgt, talrijk zijn en door dit voorstel nog worden verruimd, met name inzake onderzoek van de candidaturen van gerechtelijke officieren.

Het voorstel bepaalt verder dat de Arrondissementskamer het bedrag van de bijdrage elk jaar vaststelt.

Immers, de wet van 26 april 1880 had de bepalingen van het decreet van 14 juni 1813 betreffende de gemene beurs van de deurwaarders afgeschaft, met uitzondering evenwel van de artikelen 93, 94 en 95. Voornoemde artikelen wor-

mêmes abrogés par la présente proposition du fait de la suppression des huissiers audienciers.

Il convient dès lors que la Chambre d'arrondissement dispose de ressources pour assurer son fonctionnement.

Art. 20.

Cet article prévoit l'institution d'une « Chambre nationale des officiers de justice » groupant tous les officiers de justice du pays.

La création de cette chambre répond à des nécessités évidentes.

Certes les huissiers ont créé de leur propre initiative une union professionnelle; mais celle-ci à défaut d'être instituée par la loi ne groupe pas obligatoirement tous les huissiers et ne bénéficie d'aucune autorité officielle.

De par leur nomination, les officiers de justice sont d'autorité membres de la Chambre nationale.

Jusqu'à présent, les chambres de discipline n'avaient aucun contact entre elles. Par le truchement de la Chambre nationale des liens utiles et fructueux s'établiront. Celle-ci sera également l'intermédiaire indispensable entre les autorités et le corps tout entier des officiers de justice.

La Chambre nationale sera administrée par le « Conseil permanent ».

La personnalité civile lui est octroyée. Il convient en effet que la Chambre nationale ait un patrimoine qui soit autre chose qu'une indivision entre tous les officiers de justice du royaume. Elle doit pouvoir acquérir ou louer un immeuble pour y établir son siège, avoir une bibliothèque, etc.

Art. 21.

Cet article impose à la Chambre nationale d'établir son règlement, c'est-à-dire ses statuts, dans les 3 mois de l'entrée en vigueur de la loi.

Le règlement devra être approuvé par le Roi après avis des procureurs généraux, c'est-à-dire du procureur général près la Cour de Cassation et des procureurs généraux près les trois cours d'appel.

La proposition laisse à la Chambre nationale, sous la réserve d'approbation, une grande liberté dans l'établissement de son règlement. Les intéressés doivent pouvoir, en effet, déterminer eux-mêmes le régime sous lequel ils désirent fonctionner. Ils pourront tirer profit de l'expérience acquise au sein de l'union professionnelle qui existe actuellement.

La proposition prévoit cependant certains points que les statuts devront obligatoirement réglementer : fonctionnement et attributions de la Chambre nationale; composition, fonctionnement et attributions du Conseil permanent; cotisation à verser par les officiers de justice.

Afin d'éviter un double emploi entre la Chambre nationale instituée par la proposition et l'union professionnelle, il est prévu que celle-ci sera dissoute dès que le règlement de la Chambre nationale entrera en vigueur. L'actif et le passif de l'union professionnelle passeront à la Chambre nationale.

Art. 22.

Cet article dispose que le Conseil permanent élira en son sein un comité de direction.

Il convient, en effet, de prévoir pour l'administration courante de la chambre un organe plus restreint et plus souple que le Conseil permanent dont la réunion fréquente de tous les membres peut être difficile à obtenir.

La proposition prévoit que le règlement dont question à l'article précédent organisera le fonctionnement et déterminera les attributions du comité de direction.

den nu bij dit voorstel opgeheven, doordat het de deurwaarders ter rolle afschaft.

De Arrondissementskamer dient derhalve over inkomsten te beschikken om haar werking te verzekeren.

Art. 20.

Bij dit artikel wordt een « Nationale kamer van gerechtelijke officieren » ingesteld, die alle gerechtelijke officieren van het land omvat.

De oprichting van deze kamer beantwoordt aan een klaarblijkelijke behoefte.

Wel hebben de deurwaarders op eigen initiatief een beroepsvereniging tot stand gebracht, doch aangezien deze niet bij de wet is ingesteld, maken alle deurwaarders er niet verplicht deel van uit en bezit zij geen officieel gezag.

Door hun benoeming worden de gerechtelijke officieren *ipso facto* lid van de Nationale kamer.

Tot dusverre hadden de tuchtkamers geen enkel contact onder elkaar. Door bemiddeling van de Nationale kamer zullen nuttige en vruchtbare banden worden gelegd. De Nationale kamer zal tevens de onmisbare schakel zijn tussen de overheid en het gehele korps van gerechtelijke officieren.

De Nationale kamer zal beheerd worden door de « Vaste Raad ».

Zij krijgt rechtspersoonlijkheid. Het past immers dat de Nationale kamer een eigen vermogen bezit, dat wat anders is dan onverdeeldheid tussen alle gerechtelijke officieren van het Rijk. Zij moet een onroerend goed kunnen verkrijgen of huren om er haar zetel te vestigen, zij moet een bibliotheek hebben, enz.

Art. 21.

Dit artikel gelast de Nationale kamer haar reglement, d.w.z. haar statuten, op te maken binnen drie maanden na de inwerkingtreding van de wet.

Het reglement moet door de Koning goedgekeurd worden na advies van de procureurs-generaal, dat wil zeggen van de procureur-generaal bij het Hof van cassatie en van de procureurs-generaal bij de drie hoven van beroep.

Het voorstel laat de Nationale kamer, onder voorbehoud van goedkeuring, heel wat armslag bij de vaststelling van haar reglement. De belanghebbenden moeten immers zelf kunnen bepalen welke regeling zij verlangen. Zij zullen kunnen voordeel halen uit de ervaring van de thans bestaande beroepsvereniging.

Het voorstel bevat echter sommige punten, die door de statuten zullen moeten worden geregeld : werking en bevoegdheid van de Nationale kamer; samenstelling, werking en bevoegdheid van de Vaste raad; de door de gerechtelijke officieren verschuldigde bijdrage.

Ten einde te vermijden, dat de door het voorstel ingestelde Nationale kamer op het gebied van de beroepsvereniging komt, wordt bepaald dat deze laatste zal worden ontbonden zodra het reglement van de Nationale kamer van kracht wordt. Het actief en het passief van de beroepsvereniging worden door de Nationale kamer overgenomen.

Art. 22.

Dit artikel bepaalt dat de Vaste raad uit zijn leden een bestuurscomité kiest.

Voor het dagelijks bestuur van de Kamer past het immers een kleiner en soepeler lichaam op te richten dan de Vaste raad, waarvan de talrijke oproepingen voor de voltallige vergaderingen moeilijkheden kunnen opleveren.

Het voorstel bepaalt dat het in vorig artikel bedoelde reglement de werking zal regelen en de bevoegdheden zal vaststellen van het bestuurscomité.

Art. 23.

L'article 20 laisse le soin aux officiers de justice, sous la réserve de l'approbation royale, de déterminer les attributions du Conseil permanent.

Il était toutefois indiqué de prévoir certaines attributions essentielles telles que : adresser aux chambres d'arrondissement les recommandations nécessaires au maintien des liens de confraternité, des traditions professionnelles et de l'uniformité de la discipline, aplanir par voie de conciliation les différends d'ordre professionnel pouvant surgir entre membres de chambres d'arrondissement différentes.

La proposition prévoit cependant que les chambres d'arrondissement resteront maîtresses de l'action disciplinaire. Celles-ci doivent, en effet, continuer à exercer en toute indépendance les pouvoirs que la législation actuelle leur attribue en matière disciplinaire.

L'article prévoit enfin que le Conseil permanent représente, à l'exclusion de tous autres groupements, la Chambre nationale auprès de toutes les autorités.

La Chambre nationale groupant de droit tous les officiers de justice du royaume, il faut éviter que, dans un pays comme le nôtre où les groupements foisonnent, ne se créent des groupements régionaux ou locaux d'officiers de justice qui prétendraient représenter la communauté des officiers de justice.

La proposition n'a pas pour but d'interdire la création de tels groupements, mais uniquement d'empêcher qu'ils n'émettent la prétention de vouloir représenter le corps des officiers de justice auprès des autorités.

Art. 24 .

Le corps des huissiers fonctionnant traditionnellement sous la surveillance des parquets, cet article dispose que le Conseil permanent sera tenu de représenter aux procureurs généraux les registres de ses délibérations et ses archives.

La proposition parle des procureurs généraux et non des procureurs du Roi, pour la raison que le Conseil permanent, fonctionne à l'échelon national et non régional.

CHAPITRE VII.

Des modifications et abrogations et de la coordination des dispositions légales relatives aux officiers de justice.

Art. 25.

Cet article prévoit l'abrogation de diverses dispositions que la proposition rend caduques ou sans application, soit parce qu'elles se trouvent touchées par la réforme, soit parce qu'elles ont été reprises sous une autre forme dans la proposition. Il convient en effet de clarifier au maximum la réglementation relative aux fonctions de l'officier de justice.

Il est pris occasion de la présente proposition pour abroger également certaines dispositions tombées complètement en désuétude ou qui n'ont plus raison de subsister dans notre droit belge.

Art. 26.

Cet article donne au Roi les pouvoirs les plus étendus en vue d'assurer la coordination des textes relatifs aux

Art. 23.

Artikel 20 laat aan de gerechtelijke officieren de zorg over, onder voorbehoud van de koninklijke goedkeuring, de bevoegdheden van de Vaste raad te bepalen.

Het leek ons echter nuttig enkele essentiële bevoegdheden vast te stellen : het doen van de nodige aanbevelingen aan de arrondissementskamers voor het behoud van de goede betrekkingen tussen de ambtgenoten, van de beroepstradities en van de eenvormigheid inzake tucht, het beslechten door bemiddeling van de beroepsgeschillen tussen leden van verschillende arrondissementskamers.

Het voorstel bepaalt nochtans dat de tuchtregeling bij de arrondissementskamers blijft berusten. Zij moeten inderdaad in volle onafhankelijkheid de hun door de huidige wetgeving verleende bevoegdheid inzake tucht verder kunnen uitoefenen.

Het artikel beslist tenslotte dat de Vaste raad met uitsluiting van alle andere groeperingen, de Nationale kamer bij alle overheden vertegenwoordigt.

Daar de Nationale kamer rechtens alle gerechtelijke officieren van het Rijk omvat, dient te worden vermeden dat, in een land als het onze, waar een overvloed van groeperingen bestaat, gewestelijke of plaatselijke verenigingen van gerechtelijke officieren zouden worden gevormd, die de gemeenschap van gerechtelijke officieren zouden willen vertegenwoordigen.

Het voorstel heeft niet tot doel de oprichting van zulke groeperingen te verbieden, het wil uitsluitend verhinderen dat deze ertoe zouden overgaan, het korps van de gerechtelijke officieren te willen vertegenwoordigen bij de overheden.

Art. 24.

Daar het korps van de deurwaarders, getrouw aan de traditie, zijn bedrijvigheid onder het toezicht van de parketten uitoefent, legt dit artikel aan de Vaste raad de verplichting op, de registers waarin zijn beraadslagingen zijn opgenomen en zijn archief aan de procureurs-generaal voor te leggen.

Het voorstel spreekt van de procureurs-generaal en niet van de procureurs des Konings, omdat de Vaste raad slechts op het nationale en niet op het regionale vlak zijn bedrijvigheid uitoefent.

HOOFDSTUK VII.

Wijzigingen en opheffingen en coördinatie van de wettelijke bepalingen betreffende de gerechtelijke officieren.

Art. 25.

Dit artikel voorziet in de opheffing van verscheidene bepalingen die vervallen of niet meer toegepast worden ten gevolge van het voorstel, omdat zij onder de hervorming vallen of in een gewijzigde vorm in het voorstel zijn opgenomen. De reglementering met betrekking tot de functies van gerechtelijke officier moet immers zo duidelijk mogelijk zijn.

Naar aanleiding van dit voorstel worden ook sommige bepalingen opgeheven die volledig in onbruik zijn geraakt of geen reden van bestaan meer hebben in ons Belgisch recht.

Art. 26.

Dit artikel verleent aan de Koning de ruimste bevoegdheden met het oog op de coördinatie van de teksten betref-

officiers de justice, compte tenu des abrogations expresses ou tacites intervenues.

La proposition n'a pas en effet l'ambition de n'avoir oublié aucune disposition antérieure dont l'abrogation serait acquise expressément ou tacitement.

CHAPITRE VIII.

Disposition transitoire et entrée en vigueur.

Art. 27.

Cet article a pour objet d'instituer une disposition transitoire en faveur des candidats qui au moment de l'entrée en vigueur de la loi rempliraient les conditions prévues par l'article 10 du décret du 14 juin 1813.

Art. 28.

Cet article prévoit que la loi n'entrera en vigueur qu'à la date que le Roi fixera.

Il ne paraît pas possible, en effet, de fixer de manière plus précise le délai nécessaire à la préparation des règlements qui doivent organiser le stage, l'examen d'aptitude, la suppléance, le service des audiences, etc., cette préparation pouvant exiger de larges consultations.

Il est toutefois prévu que la loi entrera en vigueur au plus tard six mois après la date de sa publication au *Moniteur Belge*.

fende de gerechtelijke officieren, met inachtneming van de ingetreden uitdrukkelijke of stilzwijgende opheffingen.

Inderdaad, het voorstel beweert niet enige vroegere bepaling te hebben vergeten waarvan de opheffing uitdrukkelijk of stilzwijgend zou vaststaan.

HOOFDSTUK VIII.

Overgangsbepaling en inwerkingtreding.

Art. 27.

Dit artikel wil een overgangsbepaling invoeren ten gunste van de kandidaten die op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet de bij artikel 10 van het decreet van 14 januari 1813 gestelde voorwaarden mochten vervullen.

Art. 28.

Dit artikel bepaalt dat de wet pas zal in werking treden op de door de Koning te bepalen datum.

Het schijnt immers niet mogelijk nauwkeuriger de termijn te bepalen welke nodig is voor het voorbereiden van de reglementen tot organisatie van de stage, het geschiktheids-examen, de plaatsvervanging, de dienst der terechtzittingen, enz., daar die voorbereiding uitgebreid overleg kan vergen.

Er is evenwel bepaald, dat de wet ten laatste zes maanden nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt, van kracht zal worden.

M.-A. PIERSON.

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE I.

Du titre, de la nomination, du serment et de la résidence.

Article premier.

Le titre d'huissier près une cour ou un tribunal est remplacé par celui d'officier de justice.

Art. 2.

L'officier de justice est nommé par le Roi.

Pour pouvoir être nommé officier de justice, il faut :

- 1°) être de nationalité belge et âgé de 25 ans accomplis;
- 2°) avoir satisfait à ses obligations militaires;
- 3°) avoir fait, depuis moins de cinq ans, dans une ou plusieurs études d'officier de justice, un stage effectif de deux années entières et non interrompues; le service militaire ne sera cependant pas une cause d'interruption mais seulement de suspension du stage.

La durée du stage est réduite à un an pour les porteurs du diplôme de docteur en droit.

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK I.

Titel, benoeming, eed en standplaats.

Eerste artikel.

De titel van deurwaarder bij een hof of rechtbank wordt vervangen door deze van gerechtelijk officier.

Art. 2.

De gerechtelijke officier wordt door de Koning benoemd.

Om tot gerechtelijk officier te kunnen worden benoemd, moet men :

- 1°) Belg zijn en volle 25 jaar oud zijn;
- 2°) Aan zijn militaire verplichtingen hebben voldaan;
- 3°) Minder dan vijf jaar geleden, een werkelijke stage van twee volle en niet onderbroken jaren hebben volbracht in een of meer kantoren van een gerechtelijk officier; de legerdienst heeft evenwel geen onderbreking maar enkel schorsing van de stage tot gevolg.

De stage wordt tot één jaar verminderd voor de houders van het diploma van doctor in de rechten.

4°) être porteur :

- a) du certificat de candidat-officier de justice; les docteurs en droit en sont dispensés;
- b) du certificat de stage;
- c) d'un certificat de moralité et de bonne conduite délivré par l'administration communale du lieu du domicile;
- d) du certificat de connaissance linguistique prévu par la loi du 15 juin 1935 et l'arrêté royal du 9 septembre 1935.

Art. 3.

Le candidat à une place d'officier de justice adresse sa requête au Roi.

Dans les huit jours de cet envoi, il en communique une copie, par pli recommandé à la poste, au syndic qui préside le Conseil de la Chambre des officiers de justice de l'arrondissement dans lequel il demande sa nomination.

Il joint à cette copie, outre les certificats prévus à l'article 2, § 4, les documents ci-après :

- 1) un certificat de nationalité;
- 2) un extrait d'acte de naissance;
- 3) un certificat de position militaire;
- 4) éventuellement une copie conforme du diplôme justifiant la réduction du stage et la dispense du certificat de candidat-officier de justice.

Le Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice transmet au procureur du Roi :

- 1°) le dossier complet des divers candidats à la place vacante;
- 2°) son avis motivé sur leurs mérites et aptitudes;
- 3°) une liste comprenant les noms des deux candidats qu'il propose à la nomination.

Le procureur du Roi transmet ensuite au ministre de la justice :

- 1) la liste de présentation du Conseil de la Chambre d'arrondissement;
- 2) son avis sur les mérites et aptitudes des deux candidats figurant à cette liste;
- 3) une liste comprenant les noms des deux candidats qu'il propose à la nomination, sa présentation n'étant pas liée par celle du Conseil de la Chambre d'arrondissement;
- 4) son avis sur les mérites et aptitudes des candidats de son choix si ceux-ci sont différents de ceux proposés par le Conseil de la Chambre d'arrondissement;
- 5) le dossier complet des candidats figurant sur les deux listes de présentation.

Art. 4.

Ceux qui sont nommés officiers de justice se présentent dans le mois qui suivra la notification à eux faite de l'arrêté de leur nomination, à l'audience publique du tribunal de première instance de l'arrondissement dans lequel ils auront été désignés et y prêteront serment de fidélité au Roi et d'obéissance à la constitution et aux lois du peuple belge, ainsi que celui de se conformer aux lois et règlements concernant leur ministère et de remplir leurs fonctions avec exactitude et probité.

4°) houder zijn :

- a) van het getuigschrift van kandidaat-gerechtelijk officier; de doctors in de rechten zijn hiervan ontslagen;
- b) van het stagegetuigschrift;
- c) van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, door het gemeentebestuur van de woonplaats afgegeven;
- d) van het getuigschrift omtrent de talenkennis, waarvan sprake in de wet van 15 juni 1935 en het koninklijk besluit van 9 september 1935.

Art. 3.

De kandidaat voor een plaats van gerechtelijk officier richt zijn verzoekschrift tot de Koning.

Binnen acht dagen nadat het is verzonden, stuurt hij een afschrift ervan, bij een ter post aangetekend schrijven, aan de syndicus die de Raad van de Kamer der gerechtelijke officieren van het arrondissement voorziet, waarin hij zijn benoeming vraagt.

Hij voegt bij dit afschrift, behalve de bij artikel 2, § 4, vermelde getuigschriften, de volgende stukken :

- 1) een nationaliteitsbewijs;
- 2) een uittreksel uit de geboorteakte;
- 3) een getuigschrift betreffende de militaire stand;
- 4) eventueel een eensluidend afschrift van het diploma dat de vermindering van de stage of de vrijstelling van het getuigschrift van kandidaat-gerechtelijk officier wetigt.

De Raad van de arrondissementskamer der gerechtelijke officieren maakt aan de procureur des Konings volgende stukken over :

- 1°) het volledig dossier van alle kandidaten voor de vacature;
- 2°) zijn met redenen ontleed advies over hun verdiensten en aanleg;
- 3°) een lijst met de namen van de twee kandidaten, die hij voor de benoeming voordraagt.

De procureur des Konings maakt vervolgens aan de minister van justitie volgende bescheiden over :

- 1) de voordracht van de Raad van de arrondissementskamer;
- 2) zijn advies nopens de verdiensten en de aanleg van de twee op deze lijst voorkomende kandidaten;
- 3) een lijst met de namen van de twee kandidaten, die hij voor benoeming voordraagt, waarbij zijn voordracht niet gebonden is door die van de Raad van de arrondissementskamer;
- 4) zijn advies nopens de verdiensten en de aanleg van de door hem gekozen kandidaten, indien deze niet dezelfde zijn als diegene die door de Raad van de arrondissementskamer zijn voorgedragen;
- 5) het volledig dossier van de kandidaten die op de twee voordrachten voorkomen.

Art. 4.

Zij die tot gerechtelijk officier worden benoemd, bieden zich binnen de maand, nadat zij in kennis werden gesteld van hun benoemingsbesluit, ter openbare terechtzitting aan van de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarin zij benoemd zijn, om er de eed van trouw aan de Koning en van gehoorzaamheid aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk af te leggen, alsmede deze zich te zullen schikken naar de wetten en reglementen van hun ambt en hun functies stipt en nauwgezet uit te oefenen.

Ces officiers de justice ne pourront faire aucun acte de leur ministère avant d'avoir prêté le dit serment; et il ne seront admis à le prêter que sur la présentation de la quittance du cautionnement fixé par le Roi.

Ceux qui n'auront point prêté le serment dans le délai ci-dessus fixé demeureront déchus de leur nomination, à moins qu'ils ne prouvent que le retard ne leur est point imputable, auquel cas, le tribunal pourra déclarer qu'ils sont relevés de la déchéance par eux encourue et les admettre au serment.

Art. 5.

Le certificat de candidat-officier de justice sera délivré par un jury dont le Roi déterminera la composition et le fonctionnement.

Le Roi fixera la matière sur laquelle les candidats-officiers de justice seront interrogés et les grades dont le certificat délivré sera assorti.

Toutefois, le Conseil permanent de la Chambre nationale pourra inclure dans le programme de l'examen la connaissance des dispositions légales nouvelles intéressant l'exercice de la profession d'officier de justice. Ces extensions à la matière de l'examen fixée par le Roi seront portées à la connaissance des récipiendaires par les soins du Conseil permanent.

Le Roi fixera le montant du droit d'inscription à l'examen.

Le Roi réglementera également les modalités d'organisation et de contrôle du stage ainsi que la manière dont le certificat de stage sera délivré.

Art. 6.

Le Roi, lors de la nomination de l'officier de justice, désigne l'arrondissement dans lequel il peut instrumenter.

Il fixe et modifie le nombre d'officiers de justice par arrondissement, après avoir pris l'avis du procureur du Roi et du Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice.

Si le nombre des officiers de justice en fonctions excède celui qui sera arrêté ou modifié par le Roi, la réduction à ce dernier nombre ne s'opérera que par mort, démission ou destitution.

Les officiers de justices doivent établir leur étude, sous peine d'être remplacés, dans la commune qui leur sera désignée par le procureur du Roi de l'arrondissement après avoir pris l'avis du Conseil de la Chambre d'arrondissement. Aucun officier de justice ne peut ouvrir plus d'une étude.

Il y aura au moins une étude d'officier de justice dans chaque canton de justice de paix. Toutefois, sur avis favorable du Conseil de la Chambre d'arrondissement, le procureur du Roi pourra exceptionnellement autoriser l'officier de justice, désigné pour établir son étude dans un canton déterminé, à installer celle-ci dans un canton limitrophe à charge pour lui de se mettre à la disposition des justiciables du canton au chef-lieu de celui-ci au moins cinq heures par semaine aux jours et heures qui seront affichés au greffe de la justice de paix.

Art. 7.

Toutes citations, notifications et significations requises sur l'instruction des procès ainsi que tous actes et exploits nécessaires pour l'exécution des ordonnances de justice,

Deze gerechtelijke officieren zullen geen enkele handeling van hun ambt mogen verrichten vooraleer zij genoemde eed hebben afgelegd; en zij zullen slechts worden gemachtigd hem af te leggen na overlegging van het kwijtschrift van de door de Koning bepaalde borgtocht.

Zij die de eed binnen de hierboven gestelde termijn niet hebben afgelegd, blijven hun benoeming verbeuren, tenzij zij bewijzen dat de vertraging hun niet kan worden aangerekend, in welk geval de rechtbank kan verklaren dat de door hen opgelopen vervallenverklaring opgeheven is, en ze tot de eedaflegging kan toelaten.

Art. 5.

Het getuigschrift van kandidaat-gerechtelijk officier zal worden afgegeven door een examencommissie, waarvan de Koning de samenstelling en de werking bepaalt.

De Koning zal de leerstof bepalen, waarover de kandidaat-officiëren zullen worden ondervraagd, alsmede de graden, die op de getuigschriften zullen voorkomen.

De Vaste raad van de Nationale kamer kan evenwel in het examenprogramma de kennis opnemen van de nieuwe wettelijke bepalingen betreffende de uitoefening van het ambt van gerechtelijk officier. Deze uitbreidingen van de door de Koning vastgestelde examenstof zullen door de Vaste raad ter kennis van de examinandi worden gebracht.

De Koning bepaalt het bedrag van het inschrijvingsrecht voor het examen.

De Koning zal eveneens nadere regelen bepalen voor de inrichting van de controle op de stage, alsmede de wijze waarop het stagegetuigschrift zal worden afgegeven.

Art. 6.

Bij de benoeming van de gerechtelijke officier, bepaalt de Koning het arrondissement waarin hij zijn ambt mag uitoefenen.

Hij bepaalt en wijzigt het aantal gerechtelijke officieren per arrondissement, nadat hij het advies heeft ingenomen van de procureur des Konings en van de Raad van de arrondissementskamer van de gerechtelijke officieren.

Indien er meer gerechtelijke officieren in functie zijn dan het getal dat door de Koning wordt bepaald of gewijzigd, geschiedt de vermindering slechts bij overlijden, ontslag of afzetting.

De gerechtelijke officieren zijn verplicht, op straffe te worden vervangen, hun kantoor te vestigen in de gemeente die hun door de procureur des Konings van het arrondissement, na advies van de Raad van de arrondissementskamer, wordt aangewezen. Geen gerechtelijk officier mag meer dan een kantoor openen.

Er zal ten minste een kantoor van gerechtelijk officier zijn in ieder vredegerechtskanton. Op gunstig advies van de Raad van de arrondissementskamer, kan de procureur des Konings evenwel bij uitzondering de gerechtelijke officier, die aangewezen is om zijn kantoor in een bepaald kanton te vestigen, machtigen dat kantoor in een aangrenzend kanton te openen, onder verplichting dat hij zich ter beschikking stelt van de rechtzoekenden van dat kanton, in de hoofdplaats ervan, ten minste vijf uren per week op de dagen en uren die ter griffie van het vredegerecht worden aangeplakt.

Art. 7.

Alle dagvaardingen, aanzeggingen en betekeningen vereist voor het onderzoek van de processen, alsmede alle akten en exploten vereist voor de tenuitvoerlegging van de

jugements et arrêts seront faits concurremment par tous les officiers de justice dans toute l'étendue de l'arrondissement dans lequel ils auront été désignés. Les officiers de justice auront tous le même caractère et les mêmes attributions.

Aucun officier de justice ne bénéficiera d'un monopole pour certains actes, soit en raison de la nature de ceux-ci, soit en raison de la situation, dans l'arrondissement, de la commune dans laquelle ils doivent être notifiés.

Toutefois, les actes des parquets seront remis par ceux-ci aux officiers de justice ayant ou devant avoir normalement leur étude dans le canton dans lequel ces actes doivent être signifiés. A défaut ou en cas d'insuffisance de ces officiers, les actes seront confiés aux officiers de l'un des cantons les plus voisins.

Le Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice désignera le ou les officiers de justice chargés de la notification des actes d'avoué à avoué.

CHAPITRE II.

Des incompatibilités.

Art. 8.

Sous peine de sanctions disciplinaires, il est interdit à tout officier de justice d'exercer, soit par lui-même, soit sous le nom de son conjoint ou par toute autre personne interposée, aucune espèce de commerce, d'être agent d'affaires ou de participer à la direction, à l'administration ou à la surveillance de toutes sociétés commerciales ou établissements industriels et commerciaux.

Le procureur du Roi peut, dans des cas particuliers, sur avis favorable du Conseil de la Chambre d'arrondissement, relever de cette interdiction les officiers de justice.

CHAPITRE III.

Du tarif.

Art. 9.

Le Roi fixera le tarif de tous les actes des officiers de justice.

CHAPITRE IV.

De la suppléance.

Art. 10.

L'officier de justice qui se trouve dans l'incapacité physique temporaire d'exercer ses fonctions ou qui bénéficie d'un congé annuel, peut se faire remplacer par un clerc à son service qui est autorisé à porter le titre d'officier de justice-suppléant pendant la durée de sa suppléance.

Art. 11.

L'officier de justice suppléant doit remplir les conditions de nomination prévues à l'article 2.

Il ne peut accomplir aucun acte de son ministère avant d'avoir prêté le serment prévu à l'article 4 de la présente loi.

Pendant toute la durée de sa suppléance, il jouit des mêmes droits et prérogatives, a les mêmes attributions,

rechterlijke beschikkingen, vonnissen en arresten worden door alle gerechtelijke officieren samen verricht in het hele gebied van het arrondissement waar zij hun standplaats hebben. Alle gerechtelijke officieren hebben alle dezelfde hoedanigheid en dezelfde bevoegdheden.

Geen gerechtelijk officier heeft het monopolie voor bepaalde akten, hetzij wegens de aard daarvan, hetzij wegens de ligging in het arrondissement van de gemeente waar zij moeten worden betekend.

De akten van het parket moeten evenwel door deze afgegeven worden aan de gerechtelijke officieren die hun kantoor normaal hebben of moeten hebben in het kanton waar die akten moeten worden betekend. In geval er geen of te weinig gerechtelijke officieren zijn, worden de akten toevertrouwd aan de officieren van een der dichtstbij gelegen kantons.

De Raad van de arrondissementskamer wijst de gerechtelijke officier of officieren aan belast met de betekening van pleitbezorger aan pleitbezorger.

HOOFDSTUK II.

Onverenigbaarheden.

Art. 8.

Op straffe van tuchtmaatregelen is het elk gerechtelijk officier verboden hetzij zelf, hetzij onder de naam van zijn echtgenoot, of door om het even welke andere tussenpersoon, enige handel te drijven, zaakwaarnemer te zijn of deel te nemen aan de leiding, aan het beheer of het toezicht over enige handelsvennootschap of nijverheids- of handelsinrichting.

De procureur des Konings kan, in bijzondere gevallen en op gunstig advies van de Raad van de Arrondissementskamer, de gerechtelijke officieren van deze verbodsbepaling ontslaan.

HOOFDSTUK III.

Het tarief.

Art. 9.

De Koning stelt het tarief voor alle akten van de gerechtelijke officieren vast.

HOOFDSTUK IV.

Plaatsvervangend.

Art. 10.

De gerechtelijke officier, die tijdelijk lichamelijk ongeschikt is om zijn ambt uit te oefenen of die een jaarlijks verlof geniet, kan zich laten vervangen door een klerk in zijn dienst, die tijdens de duur van zijn plaatsvervangend de titel van plaatsvervangend gerechtelijk officier mag voeren.

Art. 11.

De plaatsvervangende gerechtelijke officier moet aan de bij artikel 2 gestelde benoemingsvoorwaarden voldoen.

Hij mag zijn ambt slechts uitoefenen na de bij artikel 4 van deze wet bedoelde eed te hebben afgelegd.

Zolang hij plaatsvervanger is, geniet hij dezelfde rechten en bevoegdheden, heeft hij dezelfde verplichtingen, en

assume les mêmes obligations et est soumis à la même discipline que l'officier de justice qu'il supplée.

Art. 12.

L'officier de justice qui désire être suppléé adresse, par l'intermédiaire du syndic du Conseil de la Chambre d'arrondissement, une demande au procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel il exerce ses fonctions.

Il joint à sa demande :

- 1) un écrit par lequel le candidat suppléant déclare accepter de le suppléer;
- 2) les documents de nature à établir que le candidat suppléant réunit les conditions de nomination prévues à l'article 3 de la présente loi.

Si l'officier de justice se trouve dans l'impossibilité de rédiger et de signer personnellement la demande, le syndic ou tout autre membre du Conseil de la Chambre d'arrondissement qui le remplace, peut la rédiger, la signer et la présenter en son lieu et place.

Art. 13.

La décision rendue par le procureur du Roi sur cette demande n'est susceptible d'aucun recours.

Elle détermine le terme pendant lequel s'exercera la suppléance.

Elle peut être retractée à tout moment soit par l'officier de justice suppléé soit par le procureur du Roi. Celui-ci peut également prolonger le terme de la suppléance pour le temps qu'il estimerait nécessaire.

Art. 14.

L'officier de justice titulaire et son suppléant répondent solidairement des dommages qui pourraient résulter des actes de la suppléance.

Art. 15.

Sous peine de sanctions disciplinaires, il est interdit à l'officier de justice suppléé d'exercer ses fonctions pendant la durée de la suppléance.

D'autre part, tout acte accompli par le suppléant après l'expiration du terme fixé pour la suppléance sera poursuivi et puni conformément à l'article 162 du code pénal.

Toutefois, l'inobservation de ces interdictions n'entraîne pas la nullité de l'acte.

Art. 16.

L'officier de justice suppléant qui a prêté serment à l'occasion d'une première suppléance, ne doit plus le prêter à nouveau lors d'autres suppléances.

Art. 17.

L'officier de justice suppléant tiendra à jour pendant toute la durée de la suppléance les répertoires de l'officier de justice suppléé.

Le Roi réglementera s'il y a lieu d'application des dispositions qui précèdent relatives à la suppléance.

is hij aan dezelfde tucht onderworpen als de gerechtelijke officier die hij vervangt.

Art. 12.

De gerechtelijke officier die wenst te worden vervangen richt daartoe, door bemiddeling van de syndicus van de Raad van de arrondissementskamer, een aanvraag tot de procureur des Konings van het arrondissement waar hij zijn ambt uitoefent.

Hij voegt bij zijn aanvraag :

- 1) een geschrift waarbij de kandidaat-plaatsvervanger verklaart dat hij aanvaardt hem te vervangen;
- 2) de bescheiden waaruit blijkt dat de kandidaat-plaatsvervanger voldoet aan de benoemingsvoorwaarden, gesteld bij artikel 3 van deze wet.

Indien de gerechtelijke officier zich in de onmogelijkheid bevindt persoonlijk de aanvraag op te stellen en te tekenen, kan de syndicus of ieder ander lid van de Raad van de arrondissementskamer die hem vervangt, de aanvraag opstellen, tekenen en in zijn plaats indienen.

Art. 13.

De beslissing door de procureur des Konings over deze aanvraag gewezen is niet vatbaar voor enig beroep.

Zij stelt de termijn vast binnen welke de plaatsvervanging wordt uitgeoefend.

Zij kan te allen tijde worden ingetrokken hetzij door de vervangen gerechtelijke officier, hetzij door de procureur des Konings. Deze kan eveneens de termijn van de plaatsvervanging verlengen voor de tijd welke hij nodig mocht achten.

Art. 14.

De gerechtelijke officier-titularis en zijn plaatsvervanger zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de schade die zou kunnen voortvloeien uit de handelingen van de plaatsvervanger.

Art. 15.

Op straffe van tuchtmaatregelen is het de vervangen gerechtelijke officier verboden gedurende de plaatsvervanging zijn ambt uit te oefenen.

Daarenboven wordt elke handeling, door de plaatsvervanger verricht na de het verstrijken van de voor de plaatsvervanging gestelde termijn, worden vervolgd en gestraft overeenkomstig artikel 162 van het Strafwetboek.

Niet-naleving van deze verbodsbepalingen brengt evenwel geen nietigheid van de handeling mede.

Art. 16.

De plaatsvervangende gerechtelijke officier die de eed heeft afgelegd bij gelegenheid van een eerste plaatsvervanging, moet de eed niet meer afleggen bij andere plaatsvervangingen.

Art. 17.

De plaatsvervangende gerechtelijke officier houdt tijdens de gehele duur van de plaatsvervanging de repertoria bij van de vervangen gerechtelijke officier.

De Koning regelt, zo nodig, de toepassing van de vorenstaande bepalingen betreffende de plaatsvervanging.

CHAPITRE V.

Du service des audiences.

Art. 18.

Les officiers de justice sont déchargés de tout service aux audiences des diverses juridictions, aux assemblées des magistrats, aux enquêtes et autres commissions ainsi qu'aux cérémonies publiques.

Le Roi est chargé de réorganiser le service des audiences en mettant des messagers à la disposition des cours et tribunaux, dans la mesure qu'il estimera nécessaire au fonctionnement de leurs audiences, assemblées, enquêtes, commissions et cérémonies.

Jusqu'à la publication de l'arrêté royal qui réglera la matière, le ministre de la justice mettra à la disposition des cours et tribunaux des messagers dans la mesure requise par le service.

Les greffiers près les cours et tribunaux apporteront au lieu des audiences, un quart d'heure avant leur ouverture, l'extrait des causes et les dossiers des affaires à juger. Ils veilleront à ce que personne ne s'introduise à la chambre du conseil sans s'être fait annoncer, à l'exception des membres de la cour ou du tribunal.

L'appel des causes sera fait par le président du siège.

Les missions dont question aux deux alinéas qui précèdent pourront être également remplies par les messagers qui seront mis, comme prévu à l'alinéa 2, à la disposition des cours et tribunaux.

Si le besoin s'en fait sentir, le président du siège pourra requérir un ou plusieurs gendarmes pour le maintien de l'ordre à son audience.

CHAPITRE VI.

De la « Chambre d'arrondissement des officiers de justice » et de la « Chambre nationale des officiers de justice ».

Art. 19.

La communauté des huissiers et la Chambre de discipline, instituées par le titre III du décret du 14 juin 1813 prendront respectivement la dénomination de « Chambre d'arrondissement des officiers de justice » et de « Conseil de la Chambre d'arrondissement des officiers de justice ».

La Chambre d'arrondissement a la personnalité civile et est administrée par son Conseil.

Elle fixera, chaque année, en assemblée générale, le montant de la cotisation pouvant être exigée des officiers de justice qui en font partie. Sa décision à ce sujet devra être approuvée par le procureur du Roi.

Le Conseil de la Chambre d'arrondissement gèrera les fonds de la chambre en vue de son fonctionnement et pourra, sur autorisation de celle-ci et suivant les possibilités du moment, en disposer pour subvenir aux besoins d'officiers de justice ou d'anciens officiers de justice nécessaires ou de leurs veuves et orphelins.

HOOFDSTUK V.

Dienst van de terechtzittingen.

Art. 18.

De gerechtelijke officieren zijn ontslagen van elke dienst van de terechtzittingen van de verschillende rechtsmachten, van de vergaderingen van de magistraten, de onderzoeken en andere commissies alsmede van de openbare plechtigheden.

De Koning is ermede belast de dienst van de terechtzittingen te reorganiseren door boden ter beschikking van de hoven en rechtbanken te stellen voor zover hij het nodig acht voor het verloop van hun terechtzittingen, vergaderingen, onderzoeken, commissies en plechtigheden.

Tot de datum dat het koninklijk besluit tot regeling van deze aangelegenheid bekendgemaakt is, stelt de minister van justitie boden ter beschikking van de hoven en rechtbanken, voor zover zulks voor de dienst nodig is.

De griffiers bij de hoven en rechtbanken brengen een kwartier vóór de opening ervan, het uittreksel van de zaken, en de dossiers van de te vonnissen zaken naar de plaats van de terechtzittingen. Zij waken ervoor dat niemand de raadkamer betreedt, zonder zich te hebben laten aandienen, met uitzondering van de leden van het hof of van de rechtbank.

De afroeping van de zaken wordt gedaan door de voorzitter van de zetel.

De opdrachten waarvan sprake in de twee vorenstaande leden van dit artikel, kunnen eveneens uitgevoerd worden door de boden die, zoals bepaald in het tweede lid, ter beschikking van de hoven en rechtbanken zijn gesteld.

Indien daaraan behoefte is, kan de voorzitter van de zetel een of meer rijkswachters opvorderen om de orde op zijn terechtzitting te handhaven.

HOOFDSTUK VI.

De « Arrondissementskamer van gerechtelijke officieren » en de « Nationale kamer van gerechtelijke officieren ».

Art. 19.

De gemeenschap van deurwaarders en de Tuchtkamer, ingesteld bij titel III van het decreet van 14 juni 1813, nemen respectievelijk de benaming « Arrondissementskamer van gerechtelijke officieren » en « Raad van de arrondissementskamer van gerechtelijke officieren ».

De arrondissementskamer bezit rechtspersoonlijkheid en wordt beheerd door haar Raad.

Zij stelt elk jaar, in algemene vergadering, het bedrag vast van de bijdrage die gevorderd kan worden van de gerechtelijke officieren die er deel van uitmaken. Haar beslissing daaromtrent moet door de procureur des Konings worden goedgekeurd.

De Raad van de arrondissementskamer beheert de gelden van de Kamer met het oog op haar werking en kan, met toelating van deze laatste en volgens de mogelijkheden van het ogenblik, daarover beschikken om te voorzien in de noden van behoeftige gerechtelijke officieren of gewezen gerechtelijke officieren of van hun weduwen en wezen.

Art. 20.

Il y a pour tout le pays une « Chambre nationale des officiers de justice » qui a la personnalité civile. Elle est établie à Bruxelles et est administrée par le « Conseil permanent ».

Tous les officiers de justice en font partie de droit.

Art. 21.

Dans les trois mois de l'entrée en vigueur de la présente loi, la Chambre nationale des officiers de justice établira son règlement.

Celui-ci fixera notamment le fonctionnement et les attributions de la Chambre nationale, la composition, le fonctionnement et les attributions du Conseil permanent, le montant de la cotisation à verser annuellement par les officiers de justice.

Ce règlement n'entrera en vigueur qu'après avoir été approuvé par le Roi qui prendra au préalable l'avis des procureurs généraux.

Dès l'entrée en vigueur du règlement, l'union professionnelle dénommée « Chambre nationale des huissiers près les cours et tribunaux » sera dissoute. Son actif et son passif seront repris par la Chambre nationale des officiers de justice.

Art. 22.

Le Conseil permanent élira en son sein un comité de direction composé d'un président, d'un vice-président, d'un secrétaire, d'un rapporteur et d'un trésorier.

Le règlement dont question à l'article 20 organisera le fonctionnement et déterminera les attributions du comité de direction.

Art. 23.

Le Conseil permanent de la Chambre nationale aura notamment pour mission d'adresser aux chambres d'arrondissements les recommandations nécessaires au maintien des liens de confraternité, des traditions professionnelles et de l'uniformité de la discipline et d'aplanir par voie de conciliation les différends d'ordre professionnel qui s'élèveraient entre membres de chambres d'arrondissement différentes, sans préjudice de l'action disciplinaire.

Il représente, à l'exclusion de tous autres groupements, la Chambre nationale auprès de toutes les autorités.

Art. 24.

Le Conseil permanent de la Chambre nationale sera tenu de représenter aux procureurs généraux, toutes les fois qu'ils en feront la demande, les registres de ses délibérations et tous autres papiers déposés dans ses archives.

CHAPITRE VII.

Des modifications et abrogations et de la coordination des dispositions légales relatives aux officiers de justice.

Art. 25.

§ 1er. — Sont abrogés :

1°) l'article 27 du décret du 19 vendémiaire an IV sur la division du territoire de la France, le placement et l'organisation des autorités administratives et judiciaires;

Art. 20.

Er is voor gans het land een « Nationale kamer van gerechtelijke officieren », die rechtspersoonlijkheid bezit. Zij is te Brussel gevestigd en wordt beheerd door de « Vaste raad ».

Alle gerechtelijke officieren maken er van rechtswege deel van uit.

Art. 21.

Binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze wet stelt de Nationale kamer van gerechtelijke officieren haar reglement vast.

Dit reglement bepaalt namelijk de werking en de bevoegdheden van de Nationale kamer, de samenstelling, de werking en de bevoegdheid van de Vaste raad, het bedrag van de jaarlijks door de gerechtelijke officieren te storten bijdrage.

Het reglement wordt niet van kracht dan nadat het is goedgekeurd door de Koning, die vooraf het advies van de procureurs-generaal inwint.

Zodra het reglement van kracht is wordt de beroepsvereniging, genaamd « Nationale kamer van de deurwaarders bij de hoven en rechtbanken », ontbonden. Haar activa en passiva worden overgenomen door de Nationale kamer van gerechtelijke officieren.

Art. 22.

De Vaste raad kiest uit zijn leden een bestuurscomité, bestaande uit een voorzitter, een ondervoorzitter, een secretaris, een verslaggever en een penningmeester.

Het reglement waarvan sprake in artikel 20 richt de werking van de bestuurscomité in en stelt de bevoegdheid ervan vast.

Art. 23.

De Vaste raad van de nationale kamer heeft namelijk tot opdracht aan de arrondissementskamers de nodige aanbevelingen te doen om de banden van collegialiteit, de beroeps tradities en de eenvormigheid van de tucht te handhaven en om de geschillen die op beroepsgebied tussen leden van verschillende arrondissementskamers mochten ontstaan, door bemiddeling te regelen, onverminderd het tuchtrechtelijk optreden.

Met uitsluiting van alle andere groeperingen vertegenwoordigt hij de Nationale kamer bij alle overheden.

Art. 24.

De Vaste raad van de nationale kamer is gehouden de registers met zijn beraadslagingen en alle andere in zijn archief berustende stukken aan de procureurs-generaal voor te leggen, telkens wanneer zij erom verzoeken.

HOOFDSTUK VII.

Wijzigingen en opheffingen, alsook coördinatie van de wettelijke bepalingen betreffende de gerechtelijke officieren.

Art. 25.

§ 1. — Worden opgeheven :

1°) artikel 27 van het decreet van 19 vendémiaire jaar IV « sur la division du territoire de la France, le placement et l'organisation des autorités administratives et judiciaires »;

2°) l'article 96 de la loi du 27 ventôse an VIII sur l'organisation des tribunaux;

3°) les articles 5, 6 et 15 de la loi du 28 floréal an X relative aux justices de paix;

4°) l'article 8 de l'arrêté du 2 nivôse an XI qui règle le costume des membres des tribunaux, des gens de loi et des avoués;

5°) les articles 21, alinéa 1, 59, alinéa 1, 94, 95, 96, 98, 99 du décret du 30 mars 1808 contenant règlement pour la police et la discipline des cours et tribunaux;

6°) les articles 116, 117, 118, 119, 120, 121 et 122 du décret du 6 juillet 1810 contenant règlement sur l'organisation et le service des cours impériales, des cours d'assises et des cours spéciales;

7°) les articles 65, 66 et 67 du décret du 18 juin 1811 relatif au service près les cours et tribunaux;

8°) les articles 1 à 34 inclus, 50 et 51, 53, alinéa 2, 55, alinéa 3, 56, 70, § 6°, 74, 78, 93 à 95 du décret du 14 juin 1813 portant règlement sur l'organisation et le service des huissiers;

9°) l'article 32 de la loi du 4 août 1832 organique de l'ordre judiciaire;

10°) les articles 6 et 8 de l'arrêté royal du 4 octobre 1832;

11°) les articles 1 et 2 de la loi du 26 avril 1880 concernant la bourse commune des huissiers;

12°) les articles 1 et 2 de la loi du 9 août 1887 accordant aux huissiers le droit d'instrumenter devant les juges de paix.

§ 2. — Les articles 1 à 5 inclus de l'arrêté royal du 8 février 1833 concernant les requêtes en obtention d'une place d'officier ministériel ne sont plus applicables aux requêtes pour obtenir une place d'officier de justice.

§ 3. — Dans l'article unique de l'arrêté royal du 20 mars 1834 concernant la présentation et la nomination aux places d'officiers ministériels près la Cour de cassation, les mots : « en exécution des articles 31 et 32 » sont remplacés par les mots : « en exécution de l'article 31 ».

§ 4. — Dans toutes les lois et arrêtés antérieurs à la présente loi les mots « huissier », « huissier près une cour ou un tribunal », « huissier audienier » sont remplacés par les mots « officier de justice ».

Art. 26.

Le Roi peut coordonner les dispositions légales relatives aux officiers de justice, en tenant compte des abrogations expresses ou tacites qu'elles ont subies au moment où cette coordination sera réalisée.

A cette fin, il peut :

1°) modifier l'ordre et le numérotage des titres, chapitres, sections, articles et paragraphes des dispositions à coordonner, et les regrouper sous d'autres divisions;

2°) modifier les références contenues dans les dispositions à coordonner en vue de les mettre en concordance avec le numérotage nouveau;

3°) sans porter atteinte aux principes inscrits dans les dispositions à coordonner, en modifier la rédaction en vue d'assurer leur concordance et d'en unifier la terminologie.

La coordination portera l'intitulé suivant : « Dispositions légales relatives aux officiers de justice coordonnées le ... ».

2°) artikel 96 van de wet van 27 ventôse jaar VIII « sur l'organisation des tribunaux »;

3°) de artikelen 5, 6 en 15 van de wet van 28 floréal jaar X « relative aux justices de paix »;

4°) artikel 8 van het besluit van 2 nivôse jaar XI « qui règle le costume des membres des tribunaux, des gens de loi et des avoués »;

5°) de artikelen 21, lid 1, 59, lid 1, 94, 95, 96, 98, 99 van het decreet van 30 maart 1808 « contenant règlement pour la police et la discipline des cours et tribunaux »;

6°) de artikelen 116, 117, 118, 119, 120, 121 en 122 van het decreet van 6 juli 1810 « contenant règlement sur l'organisation et le service des cours impériales, des cours d'assises et des cours spéciales »;

7°) de artikelen 65, 66 en 67 van het decreet van 18 juni 1811 « relatif au service près les cours et tribunaux »;

8°) de artikelen 1 tot en met 34, 50 en 51, 53, lid 2, 55, lid 3, 56, 70, § 6°, 74, 78, 93 tot 95 van het decreet van 14 juni 1813 « portant règlement sur l'organisation et le service des huissiers »;

9°) artikel 32 van de wet van 4 augustus 1832 tot inrichting van de rechterlijke orde;

10°) de artikelen 6 en 8 van het koninklijk besluit van 4 oktober 1832;

11°) de artikelen 1 en 2 van de wet van 26 april 1880 betreffende de gemene beurs van de deurwaarders;

12°) de artikelen 1 en 2 van de wet van 9 augustus 1887 waarbij aan de deurwaarders het recht wordt verleend vóór de vrederechters te instrumenteren.

§ 2. — De artikelen 1 tot en met 5 van het koninklijk besluit van 8 februari 1833 betreffende de verzoekschriften tot het bekomen van een plaats van ministerieel officier zijn niet langer van toepassing op de verzoekschriften tot het bekomen van de plaats van gerechtelijk officier.

§ 3. — In het enig artikel van het koninklijk besluit van 20 maart 1834 betreffende de voordracht voor en de benoeming van ministerieel officier bij het Hof van cassatie, worden de woorden « en exécution des articles 31 et 32 » vervangen door de woorden « en exécution de l'article 31 ».

§ 4. — In alle wetten en besluiten, die aan deze wetten voorafgaan, worden de woorden « deurwaarder », « deurwaarder bij een hof of een rechtbank », « deurwaarder ter rolle » vervangen door de woorden « gerechtelijk officier ».

Art. 26.

De Koning kan de wetsbepalingen betreffende de gerechtelijke officieren coördineren, met inachtneming van de uitdrukkelijke of stilzwijgende opheffingen die zij op het tijdstip van de coördinatie mochten hebben ondergaan.

Daartoe kan hij :

1°) de volgorde en de nummering van de titels, hoofdstukken, artikelen en paragrafen van de te coördineren bepalingen wijzigen en ze op een andere wijze indelen;

2°) de verwijzingen in de te coördineren bepalingen wijzigen om ze met de nieuwe nummering te doen overeenstemmen;

3°) zonder afbreuk te doen aan de beginselen neergelegd in de te coördineren bepalingen de redactie ervan wijzigen met het oog op hun overeenstemming en op eenvormigheid in de terminologie.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen : « Wetsbepalingen betreffende de gerechtelijke officieren, gecoördineerd op ... ».

CHAPITRE VIII.

Disposition transitoire et entrée en vigueur.

Art. 27.

Les candidats aux fonctions d'officier de justice qui, au jour de la mise en vigueur de la présente loi remplissent les conditions prévues par l'article 10 du décret du 14 juin 1813, sont dispensés des obligations de la présente loi pour autant qu'ils fassent, dans les trois mois, homologuer leur carnet de stage et leur diplôme de capacité par le procureur du Roi de l'arrondissement dans lequel ils désirent postuler. Seul le diplôme délivré par la chambre de cet arrondissement sera pris en considération.

Les dispositions de la présente loi relatives à la procédure de nomination leur seront cependant applicables.

Art. 28.

La présente loi entrera en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard six mois après celle de sa publication au *Moniteur Belge*.

HOOFDSTUK VIII.

Overgangsbepaling en inwerkingtreding.

Art. 27.

De kandidaten voor het ambt van gerechtelijk officier, die op de dag van de inwerkingtreding van deze wet de bij artikel 10 van het decreet van 14 juni 1813 gestelde voorwaarden vervullen, zijn ontslagen van de verplichtingen, van deze wet, voor zover zij hun stageboekje en hun bekwaamheidsdiploma binnen drie maanden laten bekrachtigen door de procureur des Konings van het arrondissement waarin ze wensen te postuleren. Alleen het door de Kamer van dit arrondissement afgeleverd diploma zal in aanmerking worden genomen.

De bepalingen van deze wet, die betrekking hebben op de benoemingsprocedure, zullen echter op hen van toepassing zijn.

Art. 28.

Deze wet treedt in werking op de door de Koning bepaalde dag en uiterlijk zes maanden nadat zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

M.-A. PIERSON,
A. DE GRIJSE,
E. JEUNEHOMME.